

Pamatlietas puses

Prasītājs: Jozef Grundza

Prejudiciālie jautājumi

Vai Pamatlēmuma ⁽¹⁾ 7. panta 3. punkts un 9. panta 1. punkta d) apakšpunkts jāinterpretē tādējādi, ka abpusējās sodāmības nosacījums ir uzskatāms par izpildītu tikai tad, ja nodarījums, par kuru ir lēmums, kuru tiek lūgts atzīt, *in concreto*, proti, pamatojoties uz lietas apstākļu konkrētu izvērtējumu (neatkarīgi no šā nodarījuma sastāva elementiem vai apraksta), ir noziedzīgs nodarījums arī izpildes valsts tiesību aktu izpratnē, vai šā nosacījuma izpildei ir pietiekami, ka faktiskie lietas apstākļi vispārīgi (*in abstracto*) ir kvalificējami kā noziedzīgs nodarījums arī izpildes valsts tiesību aktu izpratnē?

⁽¹⁾ Padomes 2008. gada 27. novembra Pamatlēmums 2008/909/TI par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz spriedumiem krimināllietās, ar kuriem piespriesti brīvības atņemšanas sodi vai ar brīvības atņemšanu saistīti pasākumi, lai tos izpildītu Eiropas Savienībā (OV L 327, 27. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 16. jūnijā iesniedza *Vergabekammer Südbayern* (Vācija) – *Hörmann Reisen GmbH/Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg*

(Lieta C-292/15)

(2015/C 294/41)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Vergabekammer Südbayern

Pamatlietas puses

Prasītāja: Hörmann Reisen GmbH

Atbildētāji: Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1370/2007 ⁽¹⁾ 5. panta 1. punktu kopā ar Direktīvu 2004/18/EK ⁽²⁾ vai Direktīvu 2014/24/ES ⁽³⁾ šo direktīvu noteikumi principā ir piemērojami vieni paši tādējādi, ka jebkurš Regulas (EK) Nr. 1370/2007 noteikums, ar kuru izdarīta atkāpe no šīm direktīvām, nav jāpiemēro?
2. Vai līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1370/2007 5. panta 1. punktu kopā ar Direktīvu 2004/18/EK vai Direktīvu 2014/24/ES apakšuzņēmuma līgumu slēgšanas iespēja ir regulēta vienīgi ar Tiesas izstrādātiem noteikumiem saistībā ar Direktīvu 2004/18/EK un Direktīvas 2014/24/ES 63. panta 2. punkta noteikumiem vai arī līgumslēdzēja iestāde, atkāpjoties no iepriekš minētā, var procentuāli noteikt [pakalpojuma sniedzēja] paša sniegtā pakalpojuma apjomu (to aprēķinot kilometros izteiktā grafikā) saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1370/2007 4. panta 7. punktu pat iepriekš minētā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras veida gadījumā?

3. Vai tad, ja līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrām saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1370/2007 5. panta 1. punktu kopā ar Direktīvu 2004/18/EK vai Direktīvu 2014/24/ES ir piemērojams Regulas (EK) Nr. 1370/2007 4. panta 7. punkts, [pakalpojuma sniedzēja] paša sniegtā pakalpojuma apjoms ir atstāts līgumslēdzējas iestādes rīcības brīvībā, ņemot vērā Regulas (EK) Nr. 1370/2007 preambulas 19. apsvērumu, tādējādi, ka ir attaisnojama līgumslēdzējas iestādes prasība par to, ka [pakalpojuma sniedzēja] paša sniegtajam pakalpojumam ir jābūt 70 % apjomā, to aprēķinot kilometros izteiktā grafikā?

- ⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 23. oktobra Regula (EK) Nr. 1370/2007 par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 1107/70 (OV L 315, 1. lpp.).
- ⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts [publiskā iepirkuma] līgumu, piegādes valsts [publiskā iepirkuma] līgumu un pakalpojumu valsts [publiskā iepirkuma] līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 114. lpp.).
- ⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Direktīva 2014/24/ES par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 65. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 18. jūnijā iesniedza *Sø-og Handelsretten* (Dānija) – *Ferring Lægemedler A/S*, kas pārstāv *Ferring B. V./Orifarm A/S*

(Lieta C-297/15)

(2015/C 294/42)

Tiesvedības valoda – dāņu

Iesniedzējtiesa

Sø- og Handelsretten

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Ferring Lægemedler A/S*, kas pārstāv *Ferring B. V.*

Atbildētāja: *Orifarm A/S*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Direktīvas 2008/95/EK ⁽¹⁾, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, 7. panta 2. punkts un saistītā judikatūra ir jāinterpretē tādējādi, ka preču zīmes īpašnieks var likumīgi iebilst pret to, ka paralēlais importētājs turpināti tirgo zāles, ja importētājs zāles ir pārsaiņojis jaunā ārējā iepakojumā un no jauna piestiprinājis preču zīmi, situācijā, kad preču zīmes īpašnieks ir tirgojis zāles tāda paša tilpuma un tāda paša izmēra iepakojumos visās EEZ valstīs, kurās zāles tiek pārdotas?
- 2) Vai atbilde uz pirmo jautājumu būs atšķirīga, ja preču zīmes īpašnieks gan eksporta valstī, gan importa valstī zāles ir tirgojis, izmantojot divus atšķirīgus izmēra iepakojumus (10 vienību iepakojumu un 1 vienības iepakojumu), un importētājs ir iegādājies 10 vienību iepakojumus eksporta valstī un pārsaiņojis tos 1 vienības iepakojumos, uz kuriem pirms preču tirgošanas importa valstī ir no jauna piestiprināta preču zīme?

⁽¹⁾ OV L 299, 25. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 19. jūnijā iesniedza *Tribunal administratif* (Luksemburga) – *Charles Kohll, Sylvie Kohll-Schlesser/Directeur de l'administration des contributions directes*

(Lieta C-300/15)

(2015/C 294/43)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal administratif